Sc. 6. P13.

37
31 D
19

J. 15

TABVLA

IVLII PALAMEDIS ADRIENSIS

IN

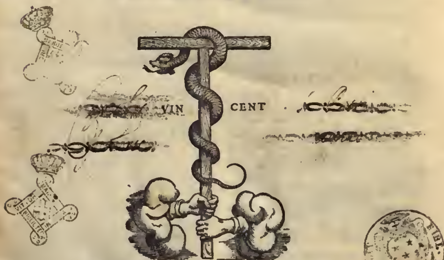
ARISTOTELIS, AVERROISQ.

OPERA

Quæ continet cum omnia, quæ in Naturali, Morali, ac diuina Philosophia, tum etiam quæ in libris de Historia, deq; Animalium Generatione tractantur.

Ex hac præterea habemus terminos, voces, & epitheta, quæ ad ratiocinandum, disputandum, scribendumq; pertinent: deinde quicquid sibi contradixit, si id quicquam extat, Aristoteles, collectum.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS, Apud Vincentium Valgrisium.
M D L X I.

65

TABVLA SVPRA ARIST. *ET AVERROIS COMMEN.* IN PHILOSOPHIA NATVRALI ET MORALI: NECNON IN METAPHY. DEINDE IN LIBRIS DE HISTORIA ET DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Per Iulium Palamedem Medicum.

Actio

Aeternæ

Agentis

Cum

ILL. ET REVERENDISS. D.

D. MICHAELI TVRRIANO COMITI

CENETENSI EPISCOPO

Iulius Palamedes Adriensis.

NTER omnes scientias, quibus humana erudiuntur ingenia, Reuerend. D profectò est, Philosophia, quæ primum sibi locum facile vendicat, quæq; cæterum mater, & magistra, publica, atq; vna omnium voce, non immeritò, prædicatur: Nam, vt à grammatices institutionibns exordiar: hæc, cuius elementa Protoplastus primum hæbreis, Cadmus Græcis, & Nicostrata latinis tradidit, est Ars, qua recte loquendi, scribendiq; traditiones accipimus: Per logicam, quã Parmenides in Caucasi rupibus uenatus est consequens ab antecedenti, consentaneum repugnanti, & à falsis deniq; vera dignoscere docemur: Rhetoricæ, quam Demostenes primus excoluit, uim eloquentiæ tribuit, quæ persuadendi ac dissuadendi, rursus accusandi idemq; laudandi, ac vituperandi rationes, ostendit: Arithmetica, cuius Pythagoras extitit inuentor, circa numerorum aceruos, ex vnitatibns collectos versatur: Musica, quam reperit Tubal, pater canentium Cythara, & organo, differentias sonorum grauium, & acutorum sensu, ac ratione perpendit: Geometria quam primus monstrauit. Euclides, magnitudinem immobilem, formasq; describit, & maris, & terræ numeroque carentis arenæ mensurarum sese iactat collectricem. Astronomia: cuius Auctor Atlas perhibetur superorum corporum magnitudines, motusque considerat: Philosophia verò, in quam, velut in finem omnes hæ tendunt septem artes, quas liberales appellamus, & non propter se ipsas, sed propter Philosophiam expetimus; est Humanarum, diuinarumque rerum scientia, studio bene viuendi coniuncta: cuius nemo se iactitat autorem. itaque à DEO OPTIMO maximo emanasse facile crediderim. hæc vero trifariam partitur: Nam dum rerum naturalium indagat originem, naturalis nuncupatur, quæ quidem pars, quàm proxime physicæ accedat, nemo est, qui ignoret. cuius opera si vti velimus; iam medicinæ nomen admittit: quæ vas animi, idest corpus curat humanum. Dum autem in supernaturalium cognitione exercetur, Metaphysica nuncupatur, & tanquàm sol nesciens occasum, eas animi partes illustrat, quibus datum est intelligere, & ratiocinari. At, dum in moribus versatur humanis, moralis dicitur: quæ tertia pars, ethicam, œconomicam, simulque politicam complectitur, & reliquas animi nostri partes, quæ afficiuntur & appetunt, sanat & sedat. Hinc veluti à fonte omnes Humanæ virtutes, omnesq; mores, qnibus nostra pectora muniuntur, & exornantur: Hinc etiam omnes leges; & omnia iura manarunt, quibus familiæ, ciuitates, regna, & imperia deniq; moderantur, proteguntur, & amplificantur. quas omnes Philosophiæ complexus, Maro omnium poetarum nostrorum facile princeps Geor. secundo laudat his carminibus.

Fœlix, qui rerum potuit cognoscere causas
Atq; motus omnes, & inexorabile fatum
Subiecit pedibus, strepitumq; acherontis auari

Et paulò superius

Me uerò dulces primum ante omnia musæ,
Quarum sacra fero ingenti perculsus Amore,
Accipiant: cæliq; vias & sydera monstrent,
Defectus solis varios, lunæq; labores
Vnde tremor terris, qua vi maria alta tumescant
Obijcibus ruptis, moxq; in se ipsa residant.
Tantum oceano properent obtingere soles
Hyberni, vel quæ tardis mora noctibus obstet

Et Anneus Seneca, virum speculatiuum, quasi deum in humano corpore hospitatnm asseruit. quid plura? quot, & quantas laudes Philosophiæ Salomon ille omnium eruditissimus tribuit, cum eam sole speciosiorem appellauit, superq; omnẽ stellarum dispositionem locauit, ac in eius conspectu, aurum quasi arenam, & argentum quasi lutum, voluit existimari? quis autem omnium Philosophorum sit optimus, nemo est, vel etiam mediocriter eruditus, qui nesciat, & qni vno Aristoteli hanc dignitatem non attribuat: quem Auicenna, omnium maiorem appellat, & Auerro. Naturæ regulam, necnon diuinum, potius quàm humanum vocat exemplar. cui Auctori tantum priuilegij tribuit excellentia, vt cum nomen Philosophi

sonet

ſonet in auribus gentium, Ariſtoteles illico ſubintelligatur. ego igitur, cum in ſtudijs Ariſtotelis verſarer aſsiduus; quippe quem ductorem mihi doctoremque propoſueram, ſine quo nihil, vel tenui ſtylo quidem, tractari poſſe uidebam, omnes huius excellentiſsimi philoſophi materias, quibus ipſe paſſim diuerſa conſperſit volumina, vnico ſub compendio redigere, per Alphabeti litteras diſponere, propoſitionibusq; ſuis prætitulare in animum induxi, vt quicquid ab Ariſtotelis ærarijs proferre vellem, deinceps eſſet in promptu. quibus, DEO DVCE, & comite labore, diligentiſsimè perfectis, vſuiq; meo ac commodatis, quantum afferrent emolumenti labores mei, non modò dialecticis, phyſicis, atq; Theologis, uerumetiam humanarum litterarum, legumq; peritis, facile ijs perſpectum eſſe crediderim, qui Ariſtotelicos floſculos delibauerint. Sed quia fieri poteſt, vt fallar in eo, quòd ſua quiſque ſcripta, nimis indulgenter, quandoq; probare ſoleat, te vnum præ ceteris elegi Reuerend. D. qui huic meo labori iudex arbiterq; preeſſes honorarius. Neq; id iniuria, propterea quòd, non vna cum ipſe virtute præditus ſis, ſed ſapientia, qua omnes amplectuntur virtutes, quidquid à te probatum fuerit, omnibus eſſe probatum, facile ſperare debeo. Huc accedit, quòd cum ambitioſus minime ſoleam eſſe, fit neſcio quo modo, vt & hac vna, quæ mihi data eſt via, tuam gratiam nunc mihi colligere cupiam. Poſtremo, ſic animum induxi, vt ea quę per ſe obſcura ſunt, & ignota, Turriano tantum nomine patefieri atq; illuſtrari poſſe, certum habeo. Si mihi igitur continget, vt eo a te, ueluti meæ in te obſeruantiæ pignus, id retineatur animo, quo a me offertur & traditur, ad alia quæ animo iam ſum complexus, perficienda, alacrior nimirum & promptior reddar. Vale, vtq; me in tuorum deuotorũ numerum aſcribas, ſummis precibus a te comẽdo.

Venetijs vj. Idus Octobris.

De

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Animam

Anima-

De

Anima-

Anti-

Aqua

Artifex

D a Augmen-

B

C

Calefa-

per-

caput

causæ

3.de

Cogitatiua

L Color

Colore

De

Composi-

constantia

Continuum

Contrarietates

Cornua

Corpus

Corpus

Corporis

Corru-

Omnis

Diapha-

ratio

si

E

 substan-

elephans

Ens

Ens

Ens

Ens

entia

Ens

Entia

Ens

Non

Esse

Exhala-

finis

Forma

Formam

causa

G

gene-

H

homo

Ho-

Homo

Homo

Hominis

humidi-

I

Immobi-

Infinita

Intelle.

Intelli-

Intentio

K

L

locus

logica

Magnitu-

materiæ

Materia

Meropis

Motus

N

Necessa-

Non

species

perfe-

mi

te

Q

Quod

Quod

Omne

Quod

Quod

Quod

quid

potentia

Quæ sunt

R

tum

Respubli-

Meta.

res specu-

S

scientiæ

Sensus

Sensu

Solem

Somnus

Specierum

Sperma

Subiectum

pro

V

vniuerſale

Vnum

Vxor

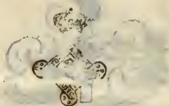
FINIS

Series Chartarum

ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh.

Omnes sunt Quaterniones, Hh, uerò Ternio.

Venetijs, Apud Vincentium Valgrisium.

VIN CENTI

